

BŘEVNOVAN

Pohodové dny
na podzimních výletech
a zahradách přeje
Břevnovan.

Finančně podpořeno
MČ Praha 6

Z KLÁŠTERA

PRÁZDNINOVÉ DĚNÍ NA BÍLÉ HOŘE

CO SE DĚJE NA POHOŘELCI

KULTURNÍ RULETA ZA 130 MILIONŮ

Podzimní foto z kláštera: Věra Dubská

V posledních týdnech byl oficiálně představen a schválen projekt zvelebení Kaštanu a okolí v Břevnově. Bude se betonovat, budou se kácet letité stromy, bude zaděláno na jasnou mrzutost stovek občanů, kteří žijí v okolí a v klidu.

Byli jste letos na žních, na chmelu nebo na vinobraní? Tak česání chmele zažijete doma. Konalo se 9. srpna v klášteře jako už mnohokrát. Malá chmelnička na hospodářském dvoře kláštera dala opět hezkou úrodu, kterou sklídil dav dobrovolníků. A k tomu hrála opět country kapela Demolice, k občerstvení se točilo výborné klášterní pivo a jedlo se a pilo až do setmění.

Kdo tam byl, musel jen chválit. V sobotu 12. září 2026 konala se před klášterem velká oslava 15. narozenin Břevnovského klášterního pivovaru. Slavnost plná piva, dobrého jídla a zábavy pro rodiny a ovšem pro dospělé: koulání sudů na čas, vrh soudkem, tombola, vystoupení kapel a zpěváků. Tam, kde o posvícení hřími reproduktory, byla klidná četná místa k sezení, sety a návštěvníci se cítili dobře protože si měli si kde odpočinout. Počasí přálo. Účastníkem byl i pěkný propagační stánek Unionu Břevnov. Hosty byli nejen místní politici, ale známé klášterní pivovary ze Strahova, z Oseka, z pivovaru Porta Coeli Vorkloster, Předklášteří a z kláštera Želiv. Přišly stovky a stovky lidí.

Lístek z archivu

Je konec léta, konec prázdnin a dovolených. Bývalo, že v Čechách v tento čas voněly vesnice obilím a chmelem. Po cestách a uličkách spěchali zemědělci a další dělní lidé domů k obědu. Náš děda obvykle v kuchyni u stolu hned po jídle usnul na židli, ale jen na chvíli, aby pomalu vstal, zhluboka se napil čiré studniční vody a vrátil se ke své práci. Na dvoře čekal Pionýr, pařez, našlápl ho a odjel do sousední vsi, kde opravoval střechy. Děda byl pokrývač, praděd mistr pokrývačský, u kterého se děda vyučil. Předkové byli řemeslníci, uměli dělat a vydělat, a tak zač. 20. století vydražili doma v Brodci u Loun pěkný statek. Práce na střechách byla tichá, ale úmorná, obzvláště v plném slunci. Náš děda si však při práci zpíval. Také na chmelnicích nepřestávalo být rušno, ani přes poledne, kdy jídlo rozzářilo koňské spřežení. Byl jsem jako kluk v padesátých letech u toho, u koní a býval to veselý povyk desítek mladých studentů – česáčů, kteří už z dálky volali z každé chmelnice: Oběd! Oběd!

Pavel Krchov

**Uzávěrka příštího čísla jest:
v pondělí 9. listopadu 2026**

BŘEVNOVAN

BŘEVNOV
BUBENEČ
DEJVICE
DĚDINA
LIBOČ
PETŘÍNÝ

POHOŘELEČ
RUŽNÝ
ŘEPY
STŘEŠOVICE
VELESLAVÍN
VOKOVICE

časopis pro občany Prahy 6

První číslo vyšlo v roce 1888

Vydávání obnoveno v březnu 1990

Ročník 37. číslo 9 – 10/2026

Datum uzávěrky: 2. září *2026

Vydává Vydavatelství a redakce časopisu

Břevnovan • Adresa: Bělohorská 195/147,

169 00 Praha 6 – Břevnov

e-mail: krchov@seznam.cz,

www.brevnovan.obadalek.cz

• Povoleno odborem kultury NVP r. č. 50/90 • Rozšiřují prodejny tabáku, potravin aj. • Vydavatel a redakce: Mgr. P. Krchov, mobil 732 243 922

• Grafická úprava: F. Horák • Foto a texty Mgr. P. Krchov a stálí dopisovatelé. • Ilustrace: M. Wágner

Otištěné názory nemusejí být totožné se stanovisky redakce. Za věcnou správnost textů odpovídají autoři článků.

Časopis vychází s finanční podporou ÚMČ Praha 6
Naše konto: 1939122339/0800

Co přineslo dnešní foto kvarteto? Letošního chmelobraní se opět zúčastnil náš pan arcipat P. Siostrzonek a bylo vidět, že zdravotně pookřál. Pán Bůh zaplať. – Na dalším snímku jsou česáči chmele, mezi nimi děti, kteří tak mají možnost poznat v Praze, jak vypadá a voní chmel. A víte, co jsou sesle? To jsou stoličky česáčů, na kterých česáči na chmelnici sedí celý den. A uprostřed načesaných a nadýchaných chmelových šišek stojí tradiční chmelová míra – větel, kterou všichni důvěrně znají. Za každý načasaný větel bývala vyražená plechová známka, a jejich počet znamenal vydělané peníze. – A na posledním snímku jsou české účastnice letošního mistrovství světa v seniorů v Koreji. Naše paní Vanda Srbová z Břevnova, stojící vpravo, opět jasně zvítězila. Na obrázku je její kolegyně Romana. Blahopřejeme!

Zpravodajství Břevnovana

• **Z kláštera.** Dnes je 24. srpna, den patří svatému Bartoloměji, po kterém je pojmenována řada kostelů v Čechách, ale i zvony kostelní. Bartoloměj svatý odpoledne krátí a na sv. Bartoloměje slunce už tolik nehřeje. To říkají naše krásné pranostiky. Jsme rádi, že parna odletěla, ale nejsme rádi, že prázdniny jsou pryč. Kdo si na léto zvolil honičku, může v ní pokračovat. Kdo si léta užil, má na co vzpomínat. Vraťme se proto ještě na okamžik do letního Břevnova. • **Dne 11. 7. 2026** byl při bohoslužbách v bazilice slaven sv. Benedikt zakladatel řádu a patron Evropy. • **12. 7.** v 9 hod. byla poutní mše ku sv. Markétě. O den později se konal poutní den sv. Markéty. • **19. 7.** byla v bazilice sloužena děkonná mše sv. za letošní skautské tábory oddílů Arachné a Jelenů s Paterem Bruno Giacintovem. • **22. 7.** Pater Václav Snětina oslavil 46. narozeniny. • **26. 7.** Jsme si připomněli Světový den prarodičů a seniorů. • **9. srpna 2026** pan arcipat Prokop Siostrzonek oslavil 69. narozeniny. • **Od 11. 8. do 16. 8.** se konalo setkání mládeže v Ostravě. Účastnil se i P. Bruno. • **16. 8.** se uskutečnila poutní slavnost Nanebevzetí P. Marie na Bílé Hoře s převorem P. Benediktem Kolajou. Zazněly i houslové koncerty M.M. Fuxové. • **24. 8.** v 18 hod. byla sloužena mše sv. k 27. výročí úmrtí arcipata Anastáze Opaska.

Od září je obnoven v bazilice pravidelný pořad bohoslužeb. Bratr Martin zve nové ministranty ke službě u oltáře. Informace vždy po mši sv. v 9 hod. Farnost též nabízí ve spolupráci Břevnovského kláštera nabídku programů pro ZŠ a MŠ. Od září začala generální oprava varhan, nyní se měsíc hraje na malé varhany digitální. Finanční sbírka na opravu stále pokračuje. • **4. 9.** P. Benedikt Kolaja si připomněl 22 let kněžské služby. Týž den v bazilice po večerní mši sv. konána Adorace před VNŠO jako obvykle o 1. pátku v měsíci. • **8. 9.** o svátku Narození P. Marie po mši sv. v 19 hod se konalo po prázdninách I. Setkání nad biblí v pavilonu Vojtěška, které vede magistra teologie Simona Škrivánkova. Další biblické hodiny letos budou **6. 10., 3. 11. a 1. 12. 2026.** – **13. 9.** v 9 hod. byla

sloužena mše k zahájení nového školního roku se zpěvem břevnovské scholy, vedené manžely Salákovými. • **Od 16. 9.** začíná ve Vojtěšce výuka náboženství, zpívání scholy, Sedmikrásek aj. aktivity. • **14. 9.** O svátku Povýšení sv. Kříže papež Lev XIV. oslavil 71. narozeniny. • **22. 9.** P. Bruno Giacintov si připomněl 3. výročí kněžství. • **28. 9.** v 7 a 18 hod. slouženy bohoslužby k sv. Václavu, patronu české země. • **30. 9.** si připomeneme 19. výročí svěcení varhan, které se nyní opravují. • **4. října 2026** v bazilice budou konány od 17 hod. nešpory s arcibiskupem Stanislavem Příbylem a jáhny z arcidiecéze. • **9. 10.** v bazilice sv. Markéty bude oslavováno 269. výročí posvěcení a v areálu kláštera se koná již 31. ročník Břevnovského posvěcení. • **8. – 11. 10. • 15. 10.** P. Vojtěch Malina oslaví 15 let své kněžské služby.

• **Prázdninové dění na Bílé Hoře.** Přibližně v polovině nastalo vytoužené ukončení intenzivního leteckého provozu nad Bílou Horou; konečně ustal neustálý hřmot startujících a přistávajících letadel, který svátek–nesvátek, dennodenně trval od časného rána až do pozdních nočních hodin. Odechli jsme si, protože to znamenalo, že konečně byla dokončena každoroční letní oprava hlavní ranveje ruzyňského letiště Václava Havla. Během těch dvou měsíců, kdy řinčela okna domů na Bílé Hoře, v Řepích i v Břevnově, si naopak od večného téměř celoročního rámusu aspoň na pár týdnů odpočinuli obyvatelé Suchdola, Lysolaj i protilehlých Hostovic. Je sice pravda, že někteří návštěvníci Prahy se chodili kochat na bělohorskou mohylu pohledem na přistávající Airbusy a Boeingsy, ale místním tento zážitek velmi brzy zvešedněl. Zvlášť proto, že ta nejatraktivnější čtyřmotorová velkoletadla – stárnoucí americké Boeingsy B–747 Jumbo a ty ještě větší dvoupodlažní Airbusy A–380 – na bělohorském nebi už téměř k vidění nebyly; skoro veškerý letecký provoz nyní zajišťují ekonomičtější letadla dvoumotorová, z nichž ovšem některé typy (na příklad Boeing 777) jsou jen o málo menší než slavný Jumbo. Zdá se, že ze stovek těch odstavených „Maxi“ – letadel zůstane v provozu pouze pár těch, která slouží jako prezidentská „Air Force One“.

• **Bělohorská mohyla se jedné letošní prázdninové neděle** stala dějištěm přehlídky historických mopedů a dalších motokol nejvyšší

kubatury: kromě nejstarších a nejrozšířenějších mopedů Stadion S–11 bylo možno vidět i další a výkonnější vývojové typy „padesátek“ – mimo jiné Stadion S–22 i méně známou Jawetu, různé typy malého motocyklu Jawa 50–Pionýr a dalších, kdysi oblíbených lidových „přibližovadel“, když auta byla tehdy pro řadové občany prakticky nedostupná. Tehdy, když „Stadiony“ přišly na trh, byla jejich prodejní cena 1900 Kčs a Pionýr stával 2500 Kčs – tedy přibližně dvojnásobek tehdejšího nástupního platu čerstvých absolventů středních odborných škol; vzpomínám si, že počátkem 60. let vysokoškoláci začínali s platem 1 100 Kčs... Obzvlášť žádaným mopedem býval tehdy výkonnější a prestižnější východoněmecký Simpson, jehož cena se blížila třem tisícům korun československých. Na čerstvě posekaném poli obklopujícím bělohorskou Mohylu se sešlo mnoho diváků i při pozorování zatmění slunce. Někteří pozorovatelé tohoto vzácného úkazu byli vybaveni svářečskými brýlemi či ochrannými štíty i speciálně upravenými, nebo jen nad svíčkou začenými skly – jen aby pohledem na menšíci se sluneční kotouč neriskovali poškození zraku.

• **V bělohorské farnosti byla hlavní prázdninovou událostí** pravidelná mariánská pouť k 15. srpnu; slavná mše svatá s poutním kázáním byla sice sloužena až v neděli dne 16. VIII., ale už den předtím (v sobotu, ve vlastní den mariánského svátku) se v bělohorském kostele uskutečnil slavnostní koncert k počtu Matky Boží a svatého Františka z Assisi nazvaný „Nebeské plectvo“. Byla to skvělá ukázka virtuózního napodobování přírody, zejména ptačího zpěvu resp. fantastické poezie barokní hudby. Na programu byla především „Sonata Representativa“ od slavného barokního skladatele Heinricha Ignáce Franze Bibera z konce 17. století (opus C 146) oživující zpěv slavíka, kukačky, křepelky, ale i kdákání slepice, kokrhání kohouta a dokonce i kvákání žáby a mňoukání kočky. Po přestávce zazněly další „ptačí“ barokní skladby: Sonáta „Cucu“ od J. H. Schmelzera, „Les Barricades Mystérieuses“ od F. Couperina, „Sarabanda Amorosa“ od N. Matteise, „Le Coucou“ od L. Cl. Daquina a nakonec „Scherzo s kukačkou“ skladatele J. J. Walthera. Interpretkami byly oblíbené umělkyně Marie Magdale-

pokračování na straně 4

pokračování ze strany 3

Letošní sousedské setkání při chmelobraní v klášteře se konalo za pěkného počasí a při dobrém jídle a pití. Ostatně, Břevnovský klášterní pivovar v těchto dnech slaví 15 let. Prodává se pivo klášterní v mnoha variantách včetně nealko.

S podzimkem byla v Břevnově také zahájena nová sezona v sokolovně. Jednou tu běhají kluci, podruhé zase lítají míče hráčů, anebo pilně cvičí ženy. Taková jest pospolitost v Sokole.

Do nové sezony v břevnovském Sokole vstoupila nejmladší skupina dětí, kluci a holky, kteří mají zájem o stolní tenis. Na snímku trenér oddílu zasněhuje děti do tajů tohoto sportu. Tak mnoho úspěchů, milí sokolci!

na Fuxová (sólové housle) a německá cembalistka Helene Lerch. Koncert měl velký úspěch a diváci si dlouhotrvajícím potleskem vyžádali postupně dokonce tři přídavky. Po koncertu následovalo příjemné občerstvení diváků a beseda s interpretkami ve farní místnosti. • Jen pár týdnů po úmrtí paní MUDr. Jany Svobodové (+85), emeritní primářky dětské nemocnice v Podbořanech, Žatci a Litoměřicích, postihla významnou břevnovskou rodinu Svobodových další bolestná ztráta: ve věku 82 let zemřel druhorozený syn známého břevnovského internisty pana doktora Karla Svobody, na nějž mnozí pamětníci dosud rádi vzpomínají: pan Alexandr Svoboda. Zesnulý trávil poslední roky života v bělohorském Domově seniorů Červeného kříže a do bělohorského kostela to tedy měl velmi blízko. To byl asi jeden z důvodů, proč byla pro jeho poslední rozloučení zvolena právě tato poutní mariánská svatyně. Ve čtvrtek dne 27. srpna tam v 15.00 břevnovský převor P. Benedikt Kolaja OSB sloužil slavnostní requiem (zádušní mši svatou) za účasti stovek smutečních hostů, příbuzných a přátel zesnulého. Kostel byl zcela zaplněný a mnozí se museli spokojit s místem v kostelním nádvoří. Milým překvapením bylo, když při mši svaté varhaník Marek Čiháň zahrál první tóny oblíbené písně zesnulého:

„Široký, hluboký, ty vltavský tůně, měl jsem já panenku, měl jsem já panenku, teď mi srdce stůně...“

„Co jsem se nachodil, našlapal do bláta, přec jsem tě nedostal, přec jsem tě nedostal, má panenko zlatá!“

Píseň krásně přednesl sezpívaný rodinný soubor – neteře pana Alexandra: Marie, Michaela, Barbora, Karolína a syn Justin – a mnozí dojatí přítomní se k zpěvu připojili. Se svým otcem se v působivém proslovu rozloučil jeho syn pan Justin Svoboda. Při závěrečné pohřební liturgii zazněl zpívaný žalm vyjadřující vlastní smysl lidského života:

„Věřím, že můj Vykupitel žije a že v den poslední ze země zase vstanu a ve svém těle uvidím Boha, Spasitele svého!“

Poslední srpnovou neděli (dne 30. VIII.) se konal „Den otevřených dveří“ bělohorského ženského benediktinského kláštera, který je součástí německo-českého opatství Venio. Za mnichovskou komunitu se této události aktivně zúčastnila i sestra Theresa OSB, která před lety působila delší dobu v zdejší komunitě, vyučovala na pražské německé škole a získala si sympatie žáků i zdejších farníků. Návštěvníci měli příležitost zúčastnit se komentovaných prohlídek, výstavy zajímavých produktů v poutnické meditační zahradě, osvěžit se v „Boží kavárně“, vyslechnout večerní koncert i zúčastnit se spolu se sestrami jejich večerní pobožnosti „nešpor“.

(Pro Břevnovana zapsal Karel Voplakal)

• **Sejdeme se na letošním posvícení.** /Marek Šoltéz/ Spolek břevnovských živnostníků připravuje již od počátku léta svoji největší akci v roce – Břevnovské posvícení. Letošní 31. ročník se bude konat ve dnech 9. 10. – 11. 10. 2026 jako obvykle v předpolí Břevnovského kláštera.

Vzhledem k úspěchu loňského pátečního programu sestávajícího se ze studentských a mladých kapel a rapu, bude i letos zahájen program na pódiu již v pátek odpoledne. Partnerem pátečního programu zůstává Duhovka group.

Kromě tří denního odpoledního programu na podiu čekají návštěvníky stánky s různorodým občerstvením a řemeslnými výrobky. V provozu budou i oba lunaparky s více než třiceti atrakcemi. Den před samotným posvícením, tedy 8. 10. odpoledne pak proběhne, a to již po dvacáté, akce Kolotoče bez bariér, kdy Spolek břevnovských živnostníků ve spolupráci s Nadací rozvoje občanské společnosti umožní návštěvu atrakcí znevýhodněným dětem tak, aby i ony měly možnost si naše posvícení užít. Akce se každoročně účastní tři stovky dětí.

● **Ještě o ptáčích v Břevnově a okolí.** /Lenka Bartáková/. V současné době ptáci po vyhnízdění doplňují svoje energetické zásoby, pelichají a nyní již nezpívají. Podzimní migrace do Afriky již probíhá u tzv. dálkových migrantů. Jsou to např. rorýs obecný, dudek chocholatý a jiné druhy. Ptáci, kteří migrují na kratší vzdálenosti, na jih Evropy tak ještě u nás zůstávají. Odletí až v září nebo v říjnu, jsou to např. různé druhy pěnic, řeheci apod. Nacházejí zde ještě dostatek potravy. Druhy stále a nemigrující na větší vzdálenosti se objevují pouze lokálně. Vyhledávají zdroje potravy a vliv na toto chování má zkracování světelné délky dne.

● **Co děje na Pohořelci.** /M. Bukvicová/. Během jara jsme se dozvěděli, že má dojít ke zrušení akcí J. P. Snětivého a to nejen na Pohořelci v knihovně s odůvodněním, že se má dát prostor i jiným, což ale jiní mají, a tak jsme se rozhodli navštívit ředitele Městské knihovny abychom jej upozornili, že právě akce J. P. Snětivého mají u nás největší návštěvnost, jsou velice erudované, včetně vystavovaných fotografií a pořádané vycházky navštěvují lidé z celé Prahy. Pan ředitel nám slíbil, že zjistí, proč by se tyto naše akce měly rušit. Vzhledem k tomu že nám při další návštěvě sdělil, že nevidí žádný problém, proč by se neměly akce dále konat, tak doufáme, že od příštího roku se vše zlepší. Určitě dáme vědět. Také jsme museli navštívit starostku MČ Praha 1 T. paní Radoměřskou ohledně pozemku pronajatému dobrovolným hasičům na příměstský tábor, ale ve skutečnosti jej hasiči blokují celý rok. Většina obyvatel Hradčan a okolí by uvítala otevření tento travnatý pozemek a využít jej pro odpočinek jak pro rodiče s dětmi, tak i pro ty kteří si chtějí odpočinout. Paní starostka nám slíbila veřejnou diskusi, která se měla konat v restauraci U Černého vola. Ovšem jakákoliv domluva s hasiči byla zbytečná. Nejen že zabrali celou zadní místnost, takže místní museli stát ve výčepu, ale překřikovali všechny včetně starostky a místostarostky a chovali se jako hulváti. Dokonce nabízeli místním at chodí na Petřín nebo do parku v P-6 Maxe van der Stoela. Místní občané byli z tohoto chování rozčarováni. Domnívám se, že vzhledem k tomu, že MČ má na tento pozemek dva projekty a Dobrovolní hasiči jsou tam pouze v pronájmu a bylo vidět, že žádné ústupky dělat nechťejí, tak bych již s nimi dál nejednala a postavila je před hotovou věc. Milí čtenáři, 16. září bych vás ráda pozvala na akci „jak na zdravé nohy“ jak se o ně starat, aby nebolely. Provázet nás bude Vladka Botlíková, a to od 17.17 hod u nás v knihovně.

A ještě něco na závěr. Dům na Pohořelci, který byl dlouho v havarijním stavu konečně prokukuje. Dělníci se tam opravdu snaží a je to vidět.

● **Kulturní ruleta za 130 milionů** /Igor Kozák/. Radní z Prahy 6 chystají v Břevnově kulturní revoluci. Malý, ale desítky let fungující

PORTRÉT listu

JUDr. Josef Chrastil: Osobnost, která formovala český společenský tanec.

JUDr. Josef Chrastil, jedna z nejvýznamnějších osobností československého a později českého společenského tance, se 16. června 2026 dožil sta let.

Jeho životní příběh je úzce spojen s rozvojem taneční kultury u nás – působil jako soutěžní tanečník, pedagog, trenér, porotce, organizátor, funkcionář, překladatel, spisovatel a také teoretik tohoto oboru a dokázal vychovat mnoho následovníků, kteří se stali výraznými osobnostmi taneční scény.

Narodil se v roce 16. června 1926 v Břevnově. V dětství se věnoval hře na housle, ale během studia na gymnáziu jej stále více přitahoval společenský tanec. K tanci jej přivedla teta a především taneční mistr Břetislav Optl. U něj dr. Josef Chrastil nejprve pomáhal jako asistent a později se zapojil do soutěžního tancování. Po druhé světové válce, kdy v letech 1945 až 1947 studoval na Filosofické fakultě University Karlovy a v letech 1947 až 1952 na Právnické fakultě University Karlovy, se stal členem Styl klubu vedeného Slávou Kokoškou, tehdejší největší osobností československého soutěžního tance.

V roce 1949 vyhrál dr. Josef Chrastil s partnerkou Květou Kubovcovou Mistrovství západočeských lázní, které bylo úvodní soutěží k Mistrovství Evropy 1949. V roce 1952 se účastnil školení tanečních mistrů v Hoříně u Mělníka, kde se seznámil s Libuší Slávkovou, se kterou vytvořil úspěšný soutěžní pár. Společně vyhráli několik domácích soutěží a zúčastnili se i mezinárodních turnajů. Jejich nejvýraznějším úspěchem bylo třetí místo na profesionální soutěži v Západním Berlíně.

Dr. Josef Chrastil se postupně začal věnovat také organizaci soutěží a práci rozhodčího. Významně se podílel na prvních poválečných mezinárodních tanečních utkáních mezi Prahou a Drážďany. Pracoval v kulturních institucích, například jako správce Osvětové besedy Praha 1, pod kterou spadala i taneční škola v paláci Metro. Přestože musel několikrát změnit zaměstnání, vždy se dokázal vrátit k tanci

a pedagogické práci a v roce 1960 se definitivně začal věnovat tanci jako taneční profesionál.

V roce 1959 se přihlásil na školení budoucích učitelů československého tance na Lidové konzervatoři v Hoříně u Mělníka. Od počátku 60. let působil jako pedagog na Pražské lidové konzervatoři a později jako profesor a vedoucí tanečního oddělení na Konzervatoři Jaroslava Ježka. Pod jeho vedením vyrostla celá generace tanečníků, trenérů a pedagogů, kteří později významně ovlivnili český společenský tanec. Jeho svěřenci dosahovali úspěchů doma i v zahraničí a jeho taneční kroužek Star klub patřil k nejlepším v republice.

Dr. Josef Chrastil spolupracoval také s Československou televizí a Českou televizí. Prosadil první televizní taneční kurzy a dlouhá léta byl choreografem populárního pořadu Vlachovka. Vytvořil stovky předtančení pro plesy, společenské akce i televizní pořady. Byl také jedním z iniciátorů mezinárodní soutěže profesionálních párů Velká cena Pragokonzertu a Československé televize, která se stala významnou událostí tanečního světa.

Významná byla i jeho činnost v tanečních organizacích. Podílel se na obnově Svazu učitelů tance v roce 1969 a po roce 1994 stál u vzniku nové organizace SUTAP, kterou několik let vedl. Jeho práce měla zásadní vliv na podobu českého společenského tance v druhé polovině 20. století.

Dr. Josef Chrastil je také autorem odborných publikací o společenském tanci, bontonu a taneční historii. Jeho knihy patřily k prvním, které byly určeny široké veřejnosti, a staly se důležitým zdrojem informací pro tanečnický i pedagogický.

Vedle tance byla jeho celoživotní vášní láska ke koním. Navštěvoval dostihy v Praze i v zahraničí a stal se majitelem závodního koně. Úspědnostňoval rovněž dostihy a jeho zájem o tuto oblast jej provází celý život.

Dr. Josef Chrastil je i živoucím potvrzením okřídlených slov, že láska kvete v každém věku. Že stará láska nerezaví, a to jak k ženě, tak k místu. Poprvé se oženil 1. června 1953 se svojí taneční partnerkou Libuší Slávkovou a odstěhovali se na Ořechovku. Po rozvodu se vrátil zpět na Břevnov. Ve svých tanečních kurzech se seznámil se svojí třetí ženou Zdenou, které v té době bylo 17 let. Její rodiče však této známosti nepřáli, Zdena potom odjela do Německa, kde dlouhá léta žila a pracovala a dr. Josef Chrastil se oženil podruhé. V červnu 2018 se po více než půl století opět setkali. Ještě tentýž rok ji, již opět rozvedený, požádal o ruku a dne 16. prosince 2018 se vzali a dodnes spolu žijí na Břevnově.

Dr. Josef Chrastil představuje osobnost, jejíž vliv na československý a český společenský tanec je mimořádný. Jeho působení v oblasti pedagogiky, organizace soutěží, profesních struktur i publikační činnosti významně formovalo podobu tanečního prostředí druhé poloviny 20. století. Chrastilův přínos lze označit za trvalý a jeho jméno zůstává pevně spojeno s historií českého společenského tance.

Z fotbalového dění v Břevnově. /Fota Tomáš Binter a Lukáš Procházka/ Křest základního kamene nové sportovní stavby na hřišti Unionu Břevnov nemohl obstarat nikdo jiný než fanda břevnovského fotbalu Pater Bruno Giacintov. Vlevo stojí senátor Jiří Růžicka a vpravo předseda klubu Michal Chylik.

Pěkné odpolední akci se zúčastnili nejmladší žáci Unionu, kteří si také poklepali na kámen a tzv. Byli u toho. Uprostřed je trenérka Jana Macourková.

Na snímku jsou radostné gratulace našich fandů po vítězném zápase 8 : 1 na Bílé Hoře. A to se to hezky píše: Břevnov do toho! Břevnov do toho!

hudební a divadelní klub Kaštan, bude na dva roky uzavřen. K historické budově Kaštanu bude přilepena novostavba se sálem pro 300 diváků a velkou restaurací. To vše za odhadovaných 130 milionů korun.

Vzhledem k tomu, že plán vznikl pod vlajkou rozvoje kultury na Praze 6, je třeba podívat se, jak může novostavba místní kultury prospět. Radnice v tomto ohledu žádný plán nemá. Až bude za pár let hotovo, bude vypsaná soutěž na provozovatele klubu a uvidí se, jak to dopadne. Možná se někdo najde, možná ne. A možná bude mít příští garnitura zastupitelů s objektem úplně jiné plány, vždyť kultura do rozpočtu nic nepřináší. Důležité je, že bude postaveno a tečka. Po nás potopa.

A co je tedy v sázce? Rozjždět v dnešní době od nuly nový klub daleko od centra, klub, který by měl ambici „uživit“ sál pro 300 diváků je odvážný nápad. Kluby dnes rozhodně nezachraňuje. Nejmladší generace návštěvnost nezachraňuje. Když pomineme mega sály typu Lucerny, Fóra Karlín apod., najdeme tradiční, dobře zavedené hudební kluby v centru města a vedle toho i několik malých „lowcostových“ klubů, které žijí díky vyhraněné alternativní dramaturgii, nízkým provozním nákladům a nadšencům, kteří je provozují. Příkladem může být 007 na Strahově, Modrá Vopice v Libni, Klubovna v Dejvicích a další. Právě takový model dosud běží i v KC Kaštan. A je třeba dodat, že běží i díky radnici, která si bere rozumný nájem. Současný provozovatel Uni-jazz sází na alternativní (tedy ne zrovna mainstreamové) kapely, ale i na představení malých divadel, dětská představení nebo na besedy s osobnostmi kultury, architektury a podobně. Právě pro začínající, často studentské kapely je klub cenný, protože mohou hrát za dostupných podmínek i pro malé publikum. Populární je také „busking“ na zahrádce během prázdnin. Je to právě množství představení a žánrová rozmanitost co dělá Kaštan v rámci Prahy 6 bezkonkurenčním a také nejnavštěvovanějším multižánrovým kulturním centrem. Sál pro stovku diváků se ne vždy zaplní, ale hraje se prakticky denně a vstupné je vstřícné pro všechny věkové kategorie. Co víc si přát. Hladce fungující a oblíbený klub tedy skončí a radnice vsadí do banku 130 milionů s vírou, že v Kaštanu třeba zase něco vznikne.

Jak již bylo řečeno, doba dnes vzniku nových klubů rozhodně nepřeje a fungující kultury bychom si měli vážit. Jaká bude klubová scéna ode dneška po letech samozřejmě nevíme. Třeba budou jednou v Kaštanu hrát kapely zvučných jmen. Ale třeba se taky dočkáme nezáživného, byť nablýskaného, kulturního centra, které bude žít z příjmů moderní restaurace a z občasných „větších“ koncertů a zejména z pronájmu sálů pro komerční akce. Pohodovou atmosféru současného lehce ošoupaného a přátelského klubu tam ale nejspíš už nenajdeme. Současné vedení radnice lokální kulturu v zásadě podporuje a umožňuje činnost několika „maloformátovým“ subjektům. I proto je idea luxusní novostavby těžko pochopitelná. Místo drahého a nejistého projektu by nejspíš stačilo v Kaštanu opravit co je třeba a možná investovat do technického vybavení. Zachování a podpora dobře fungujícího kulturního centra by rozhodně bylo od současných radních racionálnější volbou než vsadit 130 milionů do nejistoty.

STAROSTA PRO BŘEVNOVAN

Milí sousedé,

4. září jsme dle tradice oslavili Den Prahy 6, který je takovými symbolickými narozeninami městské části. A k těmto narozeninám si tradičně dáváme dárek: čestné občany. Jsem pyšný, že letos tuto poctu přijali skvělý režisér Karel Smyczek, excelentní odbornice na ochranu lidských práv Ivana Janů a atlet a trenér Václav Fišer. Výrazem našeho poděkování jsou také Ceny městské části, které jsme udělili souboru Divadla Spejbla a Hurvínka, který udržuje tradici českého loutkářství na světové úrovni, a šestkovým skautským oddílům, které pracují s našimi dětmi a mládeží. A také Čestmíru Huňátovi, člověku, který pro obyvatele Prahy 6 má zcela zásadní a neocenitelný význam. Stál totiž u zrodu a dlouholetého úspěšného provozování Kaštanu jakožto scény nekomerční kultury. Pod jeho dramaturgickou a organizační taktovkou se Kaštan proměnil v živé, pulzující komunitní a kulturní centrum Břevnova a celé Prahy 6, kde se setkávají generace sousedů. Více než 40 let se věnoval práci vytváření svobodného prostoru pro setkávání. V 70. a 80. letech dal šanci vystoupit desítkám začínajících hudebníků z Prahy 6. Právě na takový odkaz chceme navázat v nové éře Kaštanu, v jeho novém kabátku pro 21. století. Díky architektonické soutěži se nám podařilo získat kvalitní návrh na jeho dostavbu tak, abychom zachovali vše z jeho původního ducha a zároveň vám nabídli moderní, živé a funkční zázemí pro kulturní život. Co to znamená? Především rekonstrukci staré budovy, která si to opravdu zaslouží, ale také jeden víceúčelový sál navíc v podobě citlivé přístavby a také revitalizaci bezprostředního okolí, třeba pro pořádání trhů. Vítězný návrh i ty, které postoupily do užšího výběru, si můžete prohlédnout na výstavě u nás na radnici ve třetím patře.

Až budete držet v ruce tento nejnovější Břevnovan, možná už budeme zrovna s Metodějem Jílkem usazovat základní kámen kolečkového areálu na Vypichu. To je náš další plán, jak neustrnout a posunout život na šestce. Inline bruslení je pro Ladronku v podstatě synonymem a rozvinout její potenciál formou špičkového zázemí pro amatéry i profesionály přinese jen pozitivita. Stejně jako třeba stavba krytého bazénu na Petynce, která běží jak na drátkách.

Vážení sousedé, čtyři roky mi bylo opravdu nesmírnou poctou být vaším starostou. Baví mě každodenní inspirující dialog, díky němuž kultivujeme náš společný prostor i sousedské vztahy. Vaše zpětná vazba, podněty i kritika mě posouvají dál a nutí přemýšlet, jak spolu s celým úřadem být co nejlepším správcem našeho domova. Děkuji vám za to, jakou komunitu zde vytváříme. Za vaši kultivovanost, za to, jak si vážíte historie nebo jak nahlížíte do budoucnosti. A budu rád za vaši důvěru pro další epizodu šestkového příběhu. Přijďte k volbám! Kuba Stárek, starosta

Jakub Stárek

O ČEM SE MLUVÍ S...

MUDr. Mariánem Hoškem

Vážené čtenářky
a čtenáři Břevnovanu,

po horkém a suchém létě přišlo září s nástupem dětí do školy a s plným pracovním nasazením. Nicméně při vítání prvňáčků do škol, kterého se rád za městskou část v jedné z nich zúčastňuji, vidím spoustu očekávání, radosti a svátečního pocitu nejenom u dětí, ale i u členů širší rodiny. A otvírání nové školy v Dejvicích Na Kocínce bylo završením prvního zářijového dne za přítomnosti starosty Stárka, pražského primátora Svobody, zástupců školství a dalších významných hostů nejenom z Prahy 6. Škola splňuje nejvyšší kritéria včetně ekologických a energetických. Jenom doufám, že naše školy naplníme i za 10–15 let, protože nám ubývá nově narozených dětí a v budoucích desetiletích bude nutné zabývat se spíše zařízením pro starší seniory, kterých kvapem přibývá. Zmínil jsem se o tom také na posledním zasedání zastupitelstva naší městské části s apelem na budoucí garnituru volených zástupců, aby tuto prioritu vnímali jako velmi důležitou. Pokud chceme udržet vysoký standard života v Praze 6, musíme myslet i na tyto zranitelné a potřebné lidi, kteří vyžadují zvýšenou péči, ale také aktivizační programy pro prevenci a předcházení nemocem stáří a osamělosti. Proto vítám aktivitu vedení FTVS UK, které se na nás obrátilo, abychom spolu s nimi takový projekt začlenili do plejády již zavedených programů. Hodláme také vyzvat praktické lékaře ke spolupráci, protože oni nejlépe mohou své pacienty nasměrovat ke zdravému a aktivnímu způsobu života. Podzim je také časem, kdy radnice slavnostně vyhláší čestné a zasloužilé občany Prahy 6 nebo pořádá kulturní akce, ze kterých nejoblíbenější Opera v Šárce vždy přiláká tisíce lidí. Veleslavínský zámek také ožívá kulturou a návštěvami části krásného parku, i když v provizorním modu. Zásadní rozhodnutí o budoucnosti tohoto místa nás ještě v budoucnu čeká. Koupaliště na Petynce bylo letos v létě v obležení a jsem rád, že seniorům je i nadále umožněn bezplatný vstup díky dotaci MČ. Přístavba krytého bazénu je v plném běhu a bude snad do roka ukončena a přinese další možnosti aktivního trávení volného času po celý rok. Úspěšně také proběhla tradiční akce „Pošli aktovku dál“, kde se zapojilo hodně lidí a umožnilo využití školních potřeb dalším dětem.

Říjnové komunální volby ukážou, zda současná politika otevřené radnice, která usiluje o všestranný rozvoj Prahy 6, byla úspěšná. Mým osobním zájmem a důrazem v politice je potřeba udržovat a podporovat soudržnou a vzájemně se podporující komunitu, pro kterou je důležitý nejenom osobní prospěch, ale také dobrý život v místě, kde žiju. Přeji všem Břevnovákům a lidem žijícím v Praze 6 spokojený a aktivní naplněný život.

Marián Hošek

události – komentáře – názory – události – komentáře – názory – události – komentáře

NA KUS ŘEČI S ING. ARCH. EVOU SMUTNOU

Vážení a milí sousedé,

všechny vás srdečně zdravím v posledním předvolebním čísle Vašeho Břevnovanu a začnu projektem, který jsem zmínila na posledním zastupitelstvu a pan starosta nazval můj přístup k projektu v okolí Petynky za „zrůdnost“ a prohlásil, že za něj od občanů Břevnova nedostanu ani jeden volební hlas. Tak milí Břevnováci a pane starosto, teď a tady jaká je pravda.

Když jsem před dvanácti lety nastoupila na radnici v pozici zastupitelky a radní pro územní rozvoj, existoval již schválený projekt hotelu Petynka z doby „vlády jedné strany“ – tedy ODS. Jeho parametry vycházely z dohody mezi vedením městské části a investorem z roku 2008, která byla promítnuta do územního plánu a zasahovala do pozemků obou stran. Předmětné pozemky tak byly změnou územního plánu co do koeficientu zastavitelnosti změněny a navýšeny z kódu E (1,1) na kód G (1,8), tzn. o celých 9 000 m². Investor tehdy tak získal možnost postavit hotel o hrubé podlažní ploše 23 200 m² (včetně sálu a restaurací celkem 31 500 m²) a výšce 5 až 10 nadzemních podlaží. Součástí dohody bylo také 60 krytých parkovacích míst pro areál Petynka v garážích projektu anebo finanční příspěvek 18 milionů korun.

S odstupem času, kdy v celé Evropě projekty velkých ubytovacích a konferenčních center ztrácely poptávku, investor oznámil, že místo hotelu chce postavit bytový dům. Přestože nejsem příznivcem zásadních změn schválených projektů, bylo zřejmé, že investor má na takový postup při dodržení oné změny územního plánu právo. Po poradě s právníky jsem již jako nová radní městské části s gescí územního rozvoje vyhodnotila, že namísto předem prohraného sporu zvolíme cestu vyjednávání co nejlepších podmínek pro Břevnov a Prahu 6.

Výsledkem jednání s investorem byla kapacita projektu 22 961 m² hrubé podlažní plochy, snížení výšky na devět nadzemních podlaží (tzn. mínus jedno plnohodnotné a případně jedno ustoupené podlaží). Zároveň se podařilo smluvně zajistit 200 podzemních parkovacích míst v garážích pro návštěvníky bazény Petynka, z toho 140 nových míst za zvýhodněných podmínek pro městskou část, kdy cena jednoho parkovacího stání byla stanovena na 320 000 Kč plus DPH, přestože tehdejší reálné náklady dosahovaly přibližně 529 000 Kč za jedno místo. Rozdíl 29 milionů, se zavázal doplatit investor.

Na základě těchto dohod byla vydána územní rozhodnutí na projekt Polyfunkčního domu, ale i na krytý bazén Petynka, uzavřeny smlouvy a schválena příslušná usnesení rady městské části.

V novém volebním období nový radní a místostarosta odpovědný za územní rozvoj, dnešní starosta Prahy 6, podal proti územnímu rozhodnutí na umístění bytového domu odvolání s požadavkem, že městská část trvá na zachování výstavby hotelu a to mělo logicky za následek i zastavení realizace krytého bazénu. Investor byl následně vyzooměn o neplatnosti všech smluvních ujednání, které uzavřel s předchozím vedením radnice. Následovalo pět let sporů,

kteří městská část samozřejmě nakonec prohrála. Výsledek vidíme dnes, na červnovém zastupitelstvu jsem si v interpe-laci řekla o výkres parkování, protože na stránkách radnice k nahlédnutí není. A tak v 21. století, v době klimatické zátě-že vznikne díky nynějšímu vedení radnice mezi novostavbou Polyfunkčního domu a areálem Petynky namísto původně zamýšlené parkové zeleně(!), 267 povrchových parkovacích míst! Investor staví bytový dům, jehož kvalitní architekturu změnil na obyčejný panelák a z původně vyjednaných be-nefitů pro občany Prahy 6, zbylo pouze 18 milionů, které si radnice vzala raději než alternativních 60 parkovacích míst v podzemí.

Rozhodně vám nechci vnucovat, že můj pohled na věc byl jediný a správný, ale pro občany a návštěvníky Petynky, což mi zastupitelský mandát určoval, jsem vyjednala maximum možného. Zkuste sami zvážit, zda bylo správnější vést něko-lik let soudní spory, které by znásobily a bohužel ve výsledku znásobily, ceny jak našeho krytého bazénu o stovky milionů, tak polyfunkčního domu, anebo vyjednat pro městskou část maximum možných výhod. A co víc, takto řešené parková-ní u obecní stavby je nebezpečný precedent a jednoznačně špatné rozhodnutí vedení radnice. Pokud vás budou zajímat oba projekty víc a do detailu, a stejně tak i další informace o připravovaných projektech nejen v Břevnově, usnesení či smlouvy, budu mít vše k dispozici na volebním stánku a kdy-koliv po vzájemné dohodě i jinde.

Daleko lepší zprávou pro Břevnov je posun tramvajové tra-ti na Strahov k realizaci, což je i pro mne zvlášť potěšující, protože podnět na změnu územního plánu, který realizaci významně posunul, jsme v radě podávali v době, když jsem měla v gesci strategický rozvoj.

A protože se přátelé nalézáme v předvolebním kláním, vězte, že moje volební priority v Břevnově jsou jednoznačně zamě-řeny na stálé zlepšování života nejen tam. Ráda bych totiž s kolegy pokračovala v naplňování cílů, které jsme začali před lety jako členové rady, a které nyní 4 roky stojí, anebo se účelově neposouvají. Rozhodně hodlám znovu navrátit tem-po dostavbě a rekonstrukci polikliniky Pod Marjánkou, jejíž soutěž jsem před lety připravila, rekonstrukci Bělohorské jako bezpečné městské ulice, zakrytí protipožárního otvoru u Strahovského tunelu, včetně zeleného řešení okolí, jednat s Duhovkou o hledání vhodného pozemku pro její soukro-mé gymnázium, udržitelné řešení parkování pro bazén Pe-tyinka, pokračovat v přerušených jednáních o celém území Strahova atd. Samostatným problémem je řešení průjezdné dopravy přes Břevnov a okolí. Patočkova ulice má stále ještě statut Městského okruhu, ačkoliv jím už roky nemá být. Do-prava zásadně ovlivňuje udržitelný rozvoj, ochranu zdraví, bezpečnost, kvalitu ovzduší, ochranu zeleně. Bez vyřešené dopravy totiž nelze kvalitně zajistit udržitelnost života, rozvoj bydlení, vybavenosti služeb, sportu, rekreace....

Peji Vám všem klidný začátek školního roku, hezké podzim-ní dny a šťastnou ruku u voleb.

Eva Smutná
smutna.eva@gmail.com

VOLBY A DOSTUPNÉ BYDLENÍ

Nedávno publikované informace uvádějí, že v Praze chybí 100 tisíc bytů. Ze statistických údajů lze důvodně předpokládat, že tento deficit je ve skutečnosti o několik desítek tisíc bytů vyšší. V Praze mimo jiné dlouhodobě přibývá obyvatel, ale výstavba bytů od devadesátých let vázne. Sociální dostupnost bydlení je do značné míry závislá na výši příjmů jednotlivých skupin obyvatel a schopnosti platit náklady na bydlení. Při trvale rostoucí výši nájemného a služeb s bydlením spojených je v tržní sféře pro mnoho obyvatel bydlení nedostupné. Obce i stát by měly pro dotčené obyvatele vytvářet podmínky a prostředí k překonání tíživé situace. Lze přitom očekávat, že v důsledku stavu ekonomiky a rozpočtových limitů bude finanční podpora bydlení (tedy dávka státní sociální pomoci tzv. superdávka) postupně zpřísněována a omezována. Dovoluji si zdůraznit, že i v Praze 6 je mimo jiné plno pracujících, kteří nemají možnost řešit svoji bytovou situaci, neboť jim to příjmová situace hluboko pod průměrnou mzdou neumožňuje. Mám za to, že v důsledku pasivity městské části potřebný počet komunálních bytů pro tyto účely chybí, naděje na rychlou změnu se vzdaluje a mizí v nedohlednu. Připomínám, že část komunálních bytů je za účelem stabilizace určena trvale pro potřebné profese v rámci území MČ. To je jistě správné, ale z hlediska výše příjmů není např. situace policisty, učitele, hasiče, zdravotníka srovnatelná např. se zaměstnanci v sociálních službách nebo mnohaletým školníkem, který se připravuje do starobního důchodu. Informace z radnice dokládají, že za starostování Mgr. Koláře MČ Praha 6 vygenerovala pouze 8 bytových jednotek v rekonstruovaném domě Dejvická 4. V tomto volebním období kolaudovala MČ do února 2026 celkem 2 půdní vestavby na adrese Střešovická 532/23. Dále získala do vlastnictví 14 bytových jednotek v Radimově ul. jako protihodnotu za majetek převedený na developera. Je to na více jak stotisícovou MČ za 8 let výsledek velmi žalostný. Zásadní problém proto spatřuji v tom, že komunální výstavba v rámci MČ Praha 6 mnoho let neprobíhá. Tuto skutečnost jsem opakovaně kritizoval během interpelací občanů na jednáních ZMČ a žádal stávající zastupitele, aby výstavbu obecních bytů co nejrychleji zahájili. Jak dokládají zmíněná čísla, k radikálnímu obratu nedošlo. Vzniká přitom současně otázka, zda tyto nové byty slouží dostupnému bydlení nebo byly poskytnuty těm, kteří nabídli nejvyšší nájemné. Shrnu-li, pak velká část politické reprezentace na úrovni HMP a MČ Prahy 6 tento problém považuje za vážný, koná však pomalu nebo řešení odkládá do budoucna. Navíc lze usuzovat, že politická shoda na způsobu řešení vzniklé situace neexistuje. Tomu odpovídá i vyjádření většiny zastupitelských klubů, které na konci tohoto volebního období bylo počátkem září zveřejněno v radniční Šestce. Politika opakovaných předvolebních slibů, jejichž naplnění je neustále předmětem odkladů, však tento závažný společenský problém nevyřeší.

JUDr. Ivan Hruza

ZA POSLEDNÍ 4 ROKY JSME POSUNULI ŠKOLSTVÍ NA PRAZE 6 VÝRAZNĚ KUPŘEDU

Za poslední čtyři roky jsem měla možnost věnovat se oblasti, která zásadně ovlivňuje každodenní život rodin i budoucnost celé Prahy 6: školství. Od začátku pro mě bylo důležité, aby naše školky a školy nabízely dětem nejen kvalitní vzdělání, ale také bezpečné a inspirativní prostředí. Místo, kde mohou rozvíjet svůj talent, učit se spolupracovat a získávat dovednosti, které budou v životě opravdu potřebovat. Jedním z největších úkolů bylo zajistit dostatek míst ve školkách a školách. Praha 6 se rozvíjí a počet dětí roste, proto jsme nemohli jen čekat, až nás nedostatečné kapacity doženou. Dokončili jsme novou čtyřtřídní mateřskou školu Vokovic-ka a dvoutřídní přístavbu MŠ Libocká. Zahájili jsme také výstavbu nové čtyřtřídní školky v areálu ZŠ Červený Vrch. Nová místa přinesla i Vila Pamela při ZŠ T. G. Masaryka.

Největší investicí je nová budova ZŠ Na Kocínce, jejíž výstavbu jsme zahájili v roce 2024. Je to projekt, který pomůže řešit kapacity základních škol a zároveň přinese moderní prostředí odpovídající tomu, jak by podle mě měla vypadat škola 21. století.

Vedle nových budov jsme investovali také do škol, které už na Praze 6 dlouhá léta fungují. Dokončili jsme rekonstrukci MŠ Tychonova, půdní vestavby v ZŠ Emy Destinové, ZŠ náměstí Svobody a ZŠ J. A. Komenského a postupně jsme rekonstruovali objekt ZŠ Vlastina. Modernizovali jsme školní kuchyně a navyšovali jejich kapacitu, opravovali střechy, okna, technické rozvody, jídelny, družiny i odborné učebny. Mnohé z těchto změn nejsou na první pohled tak nápadné jako nová budova, ale pro každodenní fungování školy mají velký význam.

Velkou pozornost jsme věnovali také pohybu a zdravému prostředí. Nová nebo zmodernizovaná sportoviště vznikla například při ZŠ Norbertov, ZŠ Věry Čáslavské a ZŠ T. G. Masaryka. Rekonstruovali jsme tělocvičnu ZŠ Hanspaulka, atletickou dráhu při ZŠ T. G. Masaryka a zahájili obnovu sportoviště ZŠ A. Čermáka. Ve školkách a školách jsme realizovali také energeticky úsporná opatření, stínění nebo výměny oken. I školní budovy se musí připravovat na horká léta, šetřit energii a nabízet dětem příjemné podmínky po celý rok.

Školství ale samozřejmě není jen o stavbách. Stejně důležité pro mě bylo to, co se odehrává uvnitř škol. Rozšířili jsme podporu školních psychologů, speciálních pedagogů a preventivních programů. Spolupracovali jsme s organizací Society for All na wellbeingu, duševním zdraví a vytváření bezpečného prostředí ve školách. Podporovali jsme děti se speciálními vzdělávacími potřebami, děti s odlišným mateřským jazykem i děti nadané. Každé dítě je jiné a dobrá škola by měla umět jeho potřeby rozpoznat a pomoci mu uspět.

Zachovali jsme oblíbené programy Otevřený svět a Jazyková šestka, které podporují jazykové vzdělávání. Rozvíjeli

pokračování na straně 10

události – komentáře – názory – události – komentáře – názory – události – komentáře

jsme digitální, čtenářskou, matematickou i finanční gramotnost, polytechnické vzdělávání a praktické dovednosti. Začali jsme se také systematicky věnovat využití umělé inteligence ve vzdělávání a přípravě pedagogů na změny, které přináší. Podporovali jsme Montessori a Waldorf programy, protože věřím, že pestrost vzdělávacích přístupů je pro Prahu 6 přínosem.

Nezapomínali jsme ani na pedagogy a vedení škol. Pokračovali jsme v jejich vzdělávání, posílili odbornou a metodickou podporu ředitelů a věnovali se stabilizaci školních týmů i začínajícím učitelům. Prostřednictvím ocenění Vynikající učitel jsme děkovali lidem, kteří dětem každý den předávají nejen znalosti, ale také chuť poznávat svět. Projektem Úspěšný žák jsme zase oceňovali děti, které vynikají svým talentem, aktivitou nebo přístupem k ostatním. Za důležité považuji i to, že jsme začali podporovat nutriční poradenství a modernější přístup ke školnímu stravování.

Snažila jsem se také o to, aby školy nebyly uzavřenými ostrovy, ale přirozenými centry sousedského a komunitního života. Zachovali jsme dotační podporu komunitních aktivit, rozvíjeli žákovské parlamenty a posilovali komunikaci mezi školami, rodiči a městskou částí. Mnoho podnětů, které jsme řešili, vzniklo právě při osobních setkáních s rodiči, pedagogy a dětmi. Díky nim člověk nejlépe pochopí, co funguje a kde je potřeba přidat.

Když se za těmi čtyřmi roky ohlížím, vidím nové školky, rozšířené školy, opravená sportoviště a modernější zázemí. Ještě důležitější je pro mě ale systém podpory, který jsme kolem škol postupně budovali. Kvalitní školství se nedá vytvořit jedním velkým projektem ani jedním rozhodnutím. Je výsledkem každodenní spolupráce ředitelů, pedagogů, rodičů, dětí, zaměstnanců úřadu a mnoha dalších lidí, kterým za to patří velké poděkování.

Zároveň vím, že práce nekončí. Praha 6 se bude dál rozvíjet a školy budou čelit novým výzvám. Chci proto pokračovat v rozšiřování kapacit, modernizaci budov i podpoře duševního zdraví, kvalitní výuky a pedagogů. A teď by mě zajímalo, jak uplynulé čtyři roky vnímáte vy. Co se podle vás ve školství na Praze 6 podařilo a na co bychom se měli zaměřit v dalších letech? Dejte mi vědět, jak to vidíte vy. Svůj názor mi můžete napsat na mcapkova@praha6.cz.

Mariana Čapková

UNION: PŘELOMOVÁ SEZONA

Břevnovský fotbal čeká velká změna. Hřiště Unionu pod Televizní věží se v srpnu proměnilo ve staveniště, nový areál by mohl být hotov na začátku příštího léta. Předcházela tomu slavnost spojená s požehnáním základního kamene – opukového kvádru z břevnovského kláštera. V září se opět naplno rozjely tréninky a soutěže, dospělé áčko v historicky prvním derby se Sokolem Bílá Hora zvítězilo vysoko 8:1.

„Po mnoho desetiletí byl tento opukový kvádr součástí ohradních zdí, které chránily klášterní zahrady a hospodářské zázemí. Při opravách byl pečlivě uložen stranou – nikoli jako nepotřebný materiál, ale jako kámen čekající na svůj další úkol.“ Tak začíná příběh základního kamene, které Benediktinské arcipopatství sv. Vojtěcha a sv. Markéty darovalo fotbalovému

klubu SK Union Břevnov a komunitě, která kolem něj vznikla, jako symbol vytrvalosti, odolnosti a pevného spojení s místem. „Kámen, jenž po staletí chránil klášter, se tak stává symbolem nové etapy sportovního a společenského života Břevnova,“ zaznělo při slavnostním setkání na konci června, které odstartovalo další etapu v novodobé historii břevnovského fotbalu.

Vyvrcholením ceremoniálu bylo žehnání základního kamene benediktýnským řeholníkem Bruno Giacintovem, který je pevnou součástí fanouškovské skupiny Ultras Břevnov – Pax et Victoria. Hřiště ožilo soutěžemi a atrakcemi, o občerstvení se postarala břevnovská zmrzlinárna Angelato, slavnostního odpoledne se vedle desítek dětí a rodičů zúčastnili také zástupci radnice Jakub Stárek, Mariana Čapková, Jan Lacina, Petr Prokop a senátor Jiří Růžička. Sluší se dodat, že Městská část Praha 6 podporuje obnovu břevnovského fotbalu od první chvíle, kdy skupina nadšenců a sousedů přišla v roce 2020 s myšlenkou na založení Unionu – komunitního klubu nabízejícího dětem fotbal pro radost.

Novou sezonu odstartoval Union v dočasném azylu, který se podařilo získat díky vstřícnosti atletického klubu USK Praha na Malém strahovském stadionu v sousedství beachvolejbalového areálu. Kromě dospělého áčka zde pravidelně trénuje sedm dětských a mládežnických týmů, aktuálně je na soupiskách Union přes sto dvacet dětí a juniorů ve věku 5–17 let, součástí Unionu je i několik dívek. Aktuálně klub doplňuje tým předpřípravky (ročníky 2020 a 2021), pro další informace můžete napsat na info@unionbrevnov.cz. Tradiční prosba z Unionu zní: „Uvítáme v našich řadách ochotné pomocníky, kteří by byli po ruce trenérům a trenérkám. Žádné speciální dovednosti nejsou nutné, stačí jednou až dvakrát týdně dvě hodiny vašeho času.“

Dospělé áčko slibuje ve své třetí sezoně útok na postup z nejnižší 9. ligy, povzbudit jej můžete na hřišti TJ Sokol Bílá Hora, hracím termínem jsou pátky od 20:00 (rozpis mistráků můžete sledovat na instagramovém účtu [unionbrevnov_muzi](https://www.instagram.com/unionbrevnov_muzi)). První slavný triumf už má dospělý tým Unionu za sebou: v historicky prvním derby se Sokolem Bílá Hora v rámci Poháru Prahy zvítězil vysoko 8:1, čtyřbrankovou nálož se ve své soutěžní premiéře uvedl Ondřej Stuchlík – nová posila, která obléká červenobílý dres od letošního srpna. Podpořit Union dorazila víc než stovka fanoušků, závěrečnou děkovačku okořenil ohňostroj v režii břevnovských Ultras. Ve druhém, říjnovém kole čeká na Union silnější soupeř – FC Zličín.

Marek Šálek

REALITNÍ AGENTURA

šolc REALITY s.r.o.

NÁKUP, PRODEJ, PRONÁJEM

- KOMERČNÍ PROSTORY • BYTY • RODINNÉ DOMY • ČINŽOVNÍ DOMY • CHATY, CHALUPY
- RESTAURACE, HOTELY • USEDLOSTI
- POZEMKY

169 00 Praha 6 – Břevnov, Patočkova 1953/45

tel.: 233 357 071, 233 352 063

mobil: 602 361 733, 602 611 205

e-mail: info@solork.cz • internet: www.solork.cz

Hana Heřmánková:

Břevnov mě vrací do dětství

Činorodá, aktivní, stále v pohybu, elegantní a usměvavá. Taková je Hana Heřmánková, česká herečka, moderátorka, bývalá hlasatelka a současná umělecká ředitelka Divadla Bez zábradlí. Rodačka z Prahy 6 a manželka slavného herce Karla Heřmánka se pro Břevnovan rozpovídala o dětství a mládí v této městské části, od Petřín přes Břevnov až po nedaleké Hradčany. A také o tom, co chystá aktuálně v Divadle Bez zábradlí, které před zhruba 35 lety s Karlem Heřmánkem založili, a které nyní vede coby principál jeden z jejich tří synů, Karel.

Jaká je vaše osobní vazba k Břevnovu, potažmo k Praze 6?

Praha 6 je moje rodiště. Dětství jsem prožila na Petřínách, mládí na gymnáziu na Parlérce a v jeho blízkém okolí. S manželem jsme bydleli na Hradčanech u Písecké brány, kde jsme vychovali naše nejstarší syny. Svatbu jsme měli u svatého Gotharda v Dejvicích. Moji rodiče i prarodiče prožili celý svůj život na Hanspaulce a na Babě. A u svatého Matěje mám pochované své nejbližší. Praha 6 pro mě tedy není jen adresa. Je to kus mého života, který se mi vrací v nejrůznějších obrazech a vzpomínkách.

A k Břevnovu konkrétně?

Břevnov mě vrací především do dětství. Maminka tam s oblibou chodívala nakupovat a já si dodnes vybavuji tehdy už trochu neobvyklou atmosféru malých krámků, sousedských vztahů a téměř maloměstské nálady. Člověk měl pocit, že všichni znají všechny – a možná opravdu znali. A pak samozřejmě přišla doba mého mládí. Dodnes si vybavuji cestu tramvají do školy. Míjela jsem stavbu nového hotelu Dlabáčov a o jednu stanici dál vystupovala s malou dušičkou a ještě menším sebevědomím. Cesta do školy totiž vedla pod okny vojáků z AUSu (Armádního uměleckého souboru, pozn. aut.). Ti na mladé studentky v rozpuku každý den čekali s drobnými mincemi, které po nás spolu s nejapnými poznámkami pohazovali. Dnes se tomu člověk směje, tehdy to byla spíš zkouška odvahy. Po škole se randilo na Petříně a na kafe chodilo do hotelu Savoy neboli „Saváče“ za tři koruny dvacet. Tomu už dnes asi nikdo neuvěří.

Měla jste v Břevnově nějaká oblíbená místa?

Velmi důležitým místem se pro mě a mého manžela Karla později stal kostel svaté Markéty. Kdysi dávno jsme tam ještě společně s kolegou Antonínem Procházkou prožili jeden opravdu kouzelný večer. Páter Alois Kánský nás pozval na tajné promítání Lovce jelenů – už tehdy vlastnil videopřehrávač, což byla téměř technologická magie. Noc se protáhla dlouho do rána. Pod barokními obrazy jsme si povídali, poslouchali nádherný zpěv vojáků z AUSu – ty už jsem mezitím vzala na milost –, popíjeli levné víno a plánovali svou budoucnost. Alois Kánský se později skutečně stal součástí našeho rodinného příběhu. Oddal nás a pokřtil naše děti. A ještě se musím vrátit k hotelu Dlabáčov. Kdosi osvícený tam v kině v době, kdy se promítaly především sovětské filmy a nejrůznější „neškodné“ komedie, uváděl pozoruhodná filmová díla. Ještě před rokem 1989 jsme tam mohli vidět filmy Ingmara Bergmana, Federica Felliniho a dalších významných světových režisérů. Pro mladého člověka to tehdy nebyla samozřejmost. O to silnější zážitek to byl.

Možná i proto mám k Praze 6 tak silný vztah. Je v ní můj osobní příběh, rodina, přátelé, první lásky, začátky dospělého života, ale také kultura, která mě provází celý život. Na

Břevnov se stále ráda vracím za synem Josefem a jeho rodinou, kteří zde bydlí. A je nádherné pozorovat, jak se tato svébytná pražská čtvrť proměňuje. Mám ráda, že je dnes živější, otevřenější a že se sem vrací kultura i společenský život. Zároveň je dobře, že si Břevnov pořád uchovává něco ze své minulosti – svou zvláštní atmosféru, své tempo a pocit, že člověk není jen anonymním obyvatelem velkého města. A právě to je podle mě to nejcenější. Místa se mohou proměňovat, domy se opravují a kavárny přibývají, ale dobrá čtvrť si musí uchovat duši. A Břevnov ji naštěstí pořád má.

Co nového pro diváky chystáte v aktuální sezoně Divadla Bez zábradlí?

Na novou sezónu se těším moc. A nejen proto, že po prázdninách člověk znovu slyší ten krásný zvuk, kdy se v hledišti zhasne a diváci ztichnou. Čeká nás toho opravdu hodně. Vloni se k nám po čase vrátil Bolek Polívka se svým divadlem a z této spolupráce máme velkou radost. Budeme v ní pokračovat. Oslavíme také tisící reprízu komedie Blbec k večeři, kterou u nás režíroval Jiří Menzel. Tisíc je krásné a vlastně trochu neuvěřitelné číslo a také pocta divákům, kteří se k nám k této inscenaci stále vrací. Připomeneme si také pět let od uvedení slavného amerického muzikálu Cabaret. A hlavně nás čeká práce na nových titulech. Aktuálně připravujeme hru Mohla to být hvězdná chvíle o fiktivním setkáním Händela a Bacha. Před Vánocemi uvedeme francouzskou komedii Floriana Zelleru Druhá strana kulís v režii Matěje Balcara. Je to hra o tom, co se skutečně odehrává v naší hlavě – a víc neprozradím (smích). Už teď se ale těším, jak si s komickými situacemi, které text nabízí, pohraje naše čtveřice herců – Jana Stryková, Zuzana Žáková, Jiří Hána a Filip Čapka. A hned po Novém roce bychom se měli pustit do dalšího zajímavého textu, který bychom rádi uvedli v české premiéře. Nejvíce se ale těším na to, co se nedá naplánavat. Na okamžik, kdy se otevře opona, herci začnou hrát a z představení se stane něco, co už patří jenom divákům.

Ptala se: Klára Bobková

Mezi námi

v Břevnově 84.

Petr Podpěra

Břevnov, příroda a také čekání na Bivoje.

Jestlipak se vám již někdy stalo, že jste, třeba poštou, anebo moderněji tímhle mailem, obdrželi nějaký ten anonym? Mně se to tedy již párkrát stalo. Nic vážného, většinou, když měl někdo ze mne bžundu. Asi se musel dobře bavit, když nebyl líný sehnat obálku, poštovní známku a dojít s tím na poštu, anebo k nejbližší poštovní schránce. Škodolibost může být mnohdy silným popudem. Anebo takový anonym může být i dobře míněným ponaučením. Jako třeba takhle začátkem osmdesátých let, kdy jsem se zálibou choval exotické ptáky a získal jsem do chovu neobyčejnou raritu, ptáky, až támhle z Kamčatky. Podařilo se mi je doma v Břevnově i odchovat, rozmnožit, ale co dál? Pokud bych chtěl v jejich chovu pokračovat, musel bych do chovu získat nejméně jeden další kus cizí krve. Snažil jsem se, leč nepodařilo se. Tak jsem ty ptáky nabídl do Německa. Žádný zájem. Přesto jsem získal vývozní povolení, zařídil veterinární potvrzení a vzal je sebou na zájezd na Světový šampionát C.O.M. v Pirmasens. Tam se mi podařilo na poslední chvíli sehnat zájemce, který oněch devět kusů ptáků nakonec koupil za tisíc marek. Ulevilo se mi. Asi za měsíc přinesl pošták na mojí adresu nepodepsaný dopis s výstřižkem z inzertního časopisu Geflügel Börse. Na okraji bylo rukou napsáno: Takto se to robí ty chumaj! Ten, kterému jsem prodal devět kusů za tisíc marek, tam nabízel jeden kus za tisíc marek.

Bylo to ponaučení, ne že nebylo. Vzpomněl jsem si na to, jelikož mi přišel anonym, tentokrát přes internet. Nového rázu. Řekl bych poňoukací. Někdo mě pošťuchuje, neboli poňouká, abych se vyjádřil na téma divokých prasat, což jsem již několikrát před tím učinil, když mi poslal fotku skupiny divokých prasat, která se procházela na travnatém pásu, kde vedou tramvajové koleje uprostřed Bělohorské ulice, tak někde pod Kutnaerovým náměstím. Mám sice přírodu rád, divoká prasata uprostřed Břevnova připadají mě však jaksi přes čáru. Dost na tom, že již rozryla trávník břevnovským fotbalistům a usídlila se i ve Hvězdě. Jsme na tom sice dosud lépe než Košířáci, kde Sparta Košíře přišla o svůj trávník komplet. Na fotce to vypadalo, jako kdyby tam cvičila obraty celá tanková divize. Radnice Prahy 5 sice nabízí myslivcům za odstřel 1000,- Kč za kus, nějaký výsledek však neočekáváme. Tak jednoduché to zajisté nebude. Ta zvířata jsou zvyklá na lidi a umí se mezi námi pohybovat. Představte si však, že nějaké dítě si pohladí roztomilé, pruhované selátko. To se mámě toho selátka zcela jistě líbit nebude a v tom okamžiku jde o život! A nejen tomu dítěti, ale i dalším lidem poblíž. Netvařme se proto, že se nic neděje, když se dosud nic nestalo. Zaplať pán bůh.

Podívejme se na divoká prasata pohledem naší historie. Není zvířete, které by nás provázelo od počátku našich dějin, tak jako divoké prase. Kdo by neznal staré pověsti české, vždyť jsme se o nich všichni učili již na základní škole. Je to sice Alois Jirásků, ale říká se přeci, že na každém šprochu, pravdy trochu. Hned od prvopočátku byli divočíci považováni za zvířata škodná. Třetím příběhem vypráví pověsti o znamenitém silákovi, totiž Bivojovi, synovi Sudislava, který zatrl tipec jednomu starému štetináčovi, lítému kanci, který řádil v jakémsi úvozu na Kavčích horách. Nejen, že nadělal škod vůkol, ale i tím úvozem, aby se lidé chodit báli. Až tedy narazil ten starý sekáč na onoho znamenitého siláka Bivoje, který se zastrašiti nedal, bafnul jej za uši a hodil si jej na záda, břichem vzhůru. A hajdy s ním přímo na Vyšehrad. Tady s ním, přímo před zraky samotné kněžny Libuše a její sestry Kazi, praštil vo zem. To jej sice nezabilo, hnedka se ten starý sekáč ze země vymrštil, očka krví podlitá a hurá na Bivoje. Ten mu však nastavil svůj oštěp, na který si kanec sám naběhl a to byl i jeho konec. Příběh má jakýsi dovětek, když Bivoj na svůj silácký kousek sbalil kněžnu Kazi. Tak to bychom měli v kostce počátek našich dějin. Je zřejmé, že tedy ta naše země byla země nejen medem

a strdím oplývající, ale i divokých prasat tady bylo habaděj. Ale vodcat až pocat, již naši předkové si nějaká prasata nenechávali přerůst přes hlavu. Mělo by to být ponaučením i pro dnešní časy.

A jak to bylo dál? Tak nějak v kostce dnes víme, že ta naše kotlina česká byla v průběhu věků celkem dvakrát téměř zcela odlesněna. Poprvé se tak stalo někdy na přelomu věků, někdy před dvěma tisíci léty a měli to na svědomí Kelty. Ti nakonec odtáhli jinnam. Podruhé se tak téměř stalo v časech po třicetileté válce, kdy tomu učinila přítrž Marie Terezie, když vydala svůj slavný lesní zákon, řád, či patent, který nařizoval, jak se má v lesích v Čechách a na Moravě hospodařit. To se psal rok 1754. Jestliže před tím byla země hodně odlesněna, dnes pokrývají lesy dobře třetinu území. Součástí toho patentu bylo i nařízení, že divoká prasata se mají uzavřít do obor. Jak se asi před sto léty nechal slyšet jistý Josef Švejk, že na chudý lidi musí být přísnost, tak i za té Marie Terezie, nezbylo lidem nic jiného, než poslechnout. Tak šli a zavřeli divoká prasata do obor, neb museli. Potom byl asi tak na dvě stě let od nich pokoj. Po tu dobu si mohli šmakovat na lepším vepřovém pouze ti majitelé obor, šlechta. Ta byla posléze zrušena, obory zpusťly, prasata získala volnost a začala se vesele množit. Legislativa nějak zaspala, takže to dnes vypadá tak, že vlastně v současnosti požívá divoké prase větších práv než člověk. Vniknou-li vám prasata na zahradu, kterou začínou obracet naruby, a vy snad z rozčilení některé z nich připravíte o život, budete popotahován. Ta prasata k vám mohou, ale vy jim nesmíte ubližovat.

Ta situace je jako vystřižená z jedné pohádky Jana Wericha, které jsou dnes již nesmrtelné. Na břehu řeky žili vedle sebe mlynář a rybář. Co bylo jednomu vody málo, druhému bylo vody moc. Tak jim život plynul v neustálých rozepřích a hádkách a řemeslo zahálelo. Dosadíte-li si místo mlynáře a rybáře myslivce a ochránce přírody, dostanete nemlich stejnou situaci. Naše situace s divočkami je sice mnohem složitější a to jak u myslivců, tak i u ochránců, nicméně řemeslo zahálí a divočíci z toho musí mít bžundu. Nejsem ani myslivcem, ani zarytým ochráncem přírody. Považuji se za pozorovatele. Jelikož narodil jsem se jaksi již před časem, viděl jsem na vlastní oči mnohé a mohu tak i porovnávat. Na vlastní úsudek bych mohl mít snad již i nárok. Podívejme se proto, jak šel čas s těmi divočkami nadále. Podívejme se na novodobější statistiky, mohlo by nám to pomoci lépe zaostřit obraz.

Československá vlastivěda vydaná v meziválečném období, uvádí v jednom svém dílu, věnovaném myslivosti, která byla tenkrát považována za součást národního hospodářství, že v roce 1910 bylo na celém území Čech a Moravy střeleno pouhých 1022 kusů černé zvěře. To číslo připadá mi dnes jako vtip. V tom roce ještě platil starý patent a černá zvěř byla chována jen v oborách. Nemohla tudíž škodit všude.

Oproti tomu bylo však v témže roce střeleno také milion a 71 176 kusů zajíců a také 845 073 kusů koroptví. Tato zvěř se již dnes vůbec nestřílí, je vzácná, na vymření. Jestli nikdo nevidí žádnou souvislost mezi počty prasat, která sežerou vše, co na zemi najdou a počty zajíců a koroptví, nelze se tomu nic než divit.

Jak vlastně vypadají novější statistiky? To lze vyhledat na internetu. Před časem jsem našel, že se střelilo 258 847 kusů prasat, oproti těm 1022 kusům v roce 1910. Na druhou stranu se prý

střelilo také 88 239 lišek, oproti 6728 v roce 1910 a dokonce 5712 jezevců, oproti 520 v roce 1910. Já vlastně nevím, co si o všech těch číslech mám myslet, avšak někde v podvědomí bliká mě světylko, že cosi v tom nějak nehraje. Zvláště pak, když při porovnávání čísel na vás také vyskočí článek: Fixlování s čísly škodné skončí.

Co na to ochránci? No ti nejspíše řeknou, že prase divoké prostě do naší přírody patří. Možná, že i připustí, že jsou dnes divoká prasata přemnožená. A co myslivci? Ti zajisté řeknou, že sice dělají, co mohou, neradi však vidí, když jim do řemesla musí fušovat policajti. Takže babo rad! To jsme pořád někde na venkově, prase na Bělohorské tomu všemu dává nový rozměr.

Prvopočátky musíme ovšem hledat v rozdílu, když kdysi bývala myslivost považována za hospodářské odvětví a dnes jde o pouhou kratochvíli. Lidovou kratochvíli. Dříve měli myslivci více povinností, zatímco dnes v podstatě nemusí nic. Prasata sice nadále střílí, avšak jen do naplnění vlastních mrazáků. To jsem pozoroval již dávno, když mě tenkrát zlanali jako honce. To rozvádět nechci, neboť ti kluci bejvaj většinou ozbrojení.

V Břevnově to opravdu nabývá nových rozměrů. Představte si třeba, že na té Bělohorské přejede tramvaj prase divoké. Načež se zjistí, že to prase mělo prasečí mor. Co teď? Žádné střelce, ať již policejní, anebo myslivce do ulic pustit nemůžete, to by špatně dopadlo. Měli bychom však vědět o těch zvířatech, co se nám tedy potulují co nejvíce. A co o nich ve skutečnosti víme? NIC!! Jsou to pořád divoká prasata, která se jako divoká prasata také chovají. Jako taková jsou to pořád více méně zvířata, která jsou aktivní v noci, případně brzy ráno. Přes ten se povalují na nějakém klidném místě. Je evidentní, že stále jsou někde v našem okolí taková klidná místa. Kde? Nevíme. Někde se roční v blátě. To by se dalo odhadnout kde. Obvykle mají i své vlastní stezky, po kterých se přemísťují. Známe je? Neznáme. Máme sice na Praze 6 také odbor ochrany přírody a zajímalo by mne, zda si úřad již všimnul, jak nám tady ta prasata rejdí. Zatím nechali likvidovat nějaké husice nilské, protože je kdosi prohlásil za invazní druh. Šaškárna. S invazí prasat do města si nikdo neví rady, proto je lepší držet se starého přísloví: Mluvití stříbro, mlčetí zlato. Jeden dron by se snad mohl koupit, kterým by se dalo vyzorovat, kde se vlastně ti štětinači přes den vyvalují. No jo, než se to vysoutěží, kdo by jej měl dodat, bude stejně pozdě. Čekáme na Bivoje, případně na jeho reinkarnaci, jestli mají snad ti Tibetané pravdu.

Tak ahoj anonymo. Skočil jsem na to tvoje poňoukání a nechal se vyprovokovat. Ku zlepšení mého duševního zdraví to nepřispělo. Dopřejí si psychoterapii U černého vola.

Jaká byla vaše vojna? Napište...

Dokončení vyprávění Milana Mikeše z minulého čísla.

... Zcela jinou podobu má moje vzpomínka na „záložácké“ cvičení z roku 1962. Neměl jsem vůbec žádnou radost, když mne OVS (Obvodní vojenská správa) v Břevnově oslovila a předala povolávací rozkaz s upozorněním, že se jedná o důležité cvičení v rámci „Varšavské smlouvy“. Místo nástupu: Ostrov nad Ohří. Většina záložáků jsme byli řidiči a bylo nám předvést své umění při zkušební jízdě s „Pragovkou V3S“. Seděli jsme na korbě a střídali jsme se v řízení. Řada z nás znala „véesky“ podobně jako já ze základní služby. Byli tam i tací, kteří to neuměli, a přesto se třásli, jak si zajezdí. To ovšem nebyl můj případ. Následující den došlo k nástupu řidičů a přidělování vozů, které byly pro tento účel seřazeny na parkovišti. Nijak jsem se nehrnul k žádnému vozu doufaje, že na mne žádný nezbude. A skutečně, všechny stojící véesky byly přiděleny a na mne nezbyla žádná. Zajásal jsem předčasně. Kapitán, který vozy přiděloval mne vyzval, abych jej následoval. Na konci autoparku na špalcích stála zcela demontovaná špalky podepřená Praga V3S. Na to prohlásil „soudruhu, přidělím vám lidi, dáte to do 14 dní do kupy a pojedete s tím“. To nevypadalo vůbec dobře a já si lálal hlavu co s tím.

Naštěstí den před tím jsem ze zvědavosti prolezl kasárna kde mne zaujal volný přístup do bývalého kostela, kde se vedle sakrálních předmětů vršily staré postele, transparenty a podobné věci. A právě při této procházce jsem nahlédl do „baterkárny“,

kde pracoval jeden základák. Na můj dotaz, jak to jde mi odpověděl „jsem tu sám a práce moc“. Pro mne skvělá informace, kterou jsem následně využil. Znovu jsem si prohlédl přidělenou trosku a znechucen množstvím práce, které by bylo zapotřebí k zprovoznění se rozhodl ohlásit u kapitána. Odvážně jsem ho upozornil, že zprovoznit do 14 dní zmíněný vůz je mrhání časem s tím, že jsem si povšiml, jak voják v akumulátorovně má hodně práce a je na to sám. Navrhl jsem mu, že bych se lépe uplatnil v akumulátorovně a využil své zkušenosti zejména při dobíjení Ni-Fe akumulátorů. Kapitán na moji sebevědomou nabídku zareagoval překvapivě laskavě. Nápad se ujal a spadl mi kámen ze srdce. Okamžitě jsem byl přeřazen do akumulátorovny a na cvičení zařazen jako motospojka. Odevzdal jsem přidělený samopal, obdržel pistoli se kterou jsem vůbec neuměl zacházet a motocykl Jawa 350. To problém nebyl protože jsem v té době vlastnil Jawu 500 OHC. Na našem pobytu bylo zvláštní to, že jsme byli rozmístěni porůznu mezi základáky, kteří nás museli umravňovat, abychom nekazili jejich volnější přístup ke konání služby. Bylo patrné, že za tři poslední roky se dost změnilo a když ne jinde, tak zde ano. Základáci nás upozornili na možnost pytláčení v rybníku blízko kasáren. V poměrně velkém rybníku byli chováni hladoví kapři a zejména duhový pstruzi. Chytit jich deset za večer nebyl problém a chutnali skvěle. Avizované zářijové cvičení s mezinárodní účastí začalo v okolí Karlových Varů. Já se pohyboval jako motospojka převážně v okolí a přespával na podlaže ve štábní skříňové „véesce“. Pro mne nezapomenutelným zážitkem bylo splnění následného rozkazu. Byl jsem povolán k velícímu důstojníkovi. Ten mne oslovil „soudruhu pojedete na velitelství cvičení a tuto obálku předáte osobně jmenovité generálově „K.“. Bylo to v noci a štáb cvičení se nacházel poblíž Andělské Hory. Nalézt v noci zamaskované ležení mi trvalo snad dvě hodiny, ale uspěl jsem a místo našel. No nalezl, právě při snaze jej nalézt mne zastavila několikačlenná hlídka včele s důstojníkem. Ten se zajímal o to s čím do štábu jedu. Okamžitě jsem odvětil, že vezu důležitou zprávu pro soudruha generála „K.“ a předat mu ji mám do vlastních rukou, což jsem zdůraznil. Musel jsem odstavit motorku a za přítomnosti hlídky pokračoval pěšky na štáb cvičení. Po pár krocích ve tmě nás zastavila další hlídka a ta si mne převzala a dovedla do předsálí velkého stanu. Obálku jsem nedal z ruky a opakoval, že rozkaz zněl předat do vlastních rukou soudruhu generálu K.“ Byl jsem hlídka uveden do stanu a zíral. Kolem velkého stolu s mapou postávali generálské šarže a já se ptal po generálu „K.“ který převzal obálku. Mezitím jsem si povšiml, že oficíři kolem mapy mají různé uniformy, někteří z pocení jen košile, ale komunikují rusky. Nemohl jsem od nich odtrhnout oči. Nezapomenu na chvíli, když jeden, možná Němec, hlásil rusky „my abchvatim“ a hůlkou naznačil obklíčení. Na to se z druhé strany k mapě vrhl zavalitý upocený generál, nepochybně Rus, uhodil pěstí do stolu a zahřměl „vot my atom...!“ Co se dělo potom nevím, až na to, že vzpomenuť generál „K.“ dočetl zprávu a prohodil „tak jo, sedmnáset obědů a dva tisíce večerů. „Vojíne, děkuji Vám za zprávu...“ /Jiný příběh zase příště./

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Narozeniny – jubilea – přání

Za paní Hanou Kasalovou

Dne 25. června 2026 zemřela paní Hana Kasalová, ročník 1946, rozená Romanová z Ruzyně. Vystudovala střední ekonomickou školu a po mateřské nastoupila do Stavebního strojírenství, kde pracovala do roku 1991. Od roku 1991 vyráběla s manželem Milošem Kasalem krásné české loutky, které mnozí znají, a to až do roku 2008, kdy firmu převzala dcera Zuzana. Paní Hana Kasalová byla jedním ze zakládajících a věrných členů Břevnovského živnostenského spolku. Členové, ruzynští sousedé a přátelé si na ni vždy rádi vzpomenu.

Za redakci a spolek Mgr. Pavel Krchov

Za panem Tomášem Laštovkou

V polovině července zemřel náhle pan Tomáš Laštovka z Břevnova, kterého Břevnováci a jiní znali z dlouholeté práce v Informační kanceláři Úřadu MČ Praha 6 na Bělohorské 110. Pan Tomáš Laštovka byl rozený úředník, který si vždy věděl rady ve spleti úředních nařízení, uměl jednat s lidmi a také lidem pomáhal. Ne náhodou byla inf. kancelář vyhledávaným místem občanů, lidí přesporných, seniorů a pamětníků, kteří přicházeli nejen pro razítko, ale třeba jen o radu, promluvit jakoby na krátkou besídku. Je velká škoda odchodu lidí, kteří umí přitáhnout jiné. Proto si na něj řada lidí u kanceláře úřadu jistě ráda vzpomene. Smutnou ironií jeho osudu bylo, že se narodil 15. 7. 1948 a poslední rozloučení měl 15. 7. 2026 v kapli sv. Rocha u Olšanských hřbitovů.

Za redakci Mgr. Pavel Krchov

VZPOMÍNKA

Dne 2. 8. by oslavil 77 let pan Jan Heřman, rodák z Břeclavi, ročník 1949, který žil ve svém dětství a mládí v Břevnově, kde chodil i do Základní školy v Šantrochově ulici. Jeho pozemská pouť skončila za tragických okolností 30. 7. 1969 v nedožitých dvaceti letech, pochován je ve Svratce. Už delší dobu hledám pamětníky, spolužáky, kteří si na Jendu vzpomenu. Za tichou vzpomínku a kontakt děkuje rodina z Břeclavi. / Tel. v redakci.

PROTI KORUPCI,
ZDRAŽOVÁNÍ,
AROGANCI MOCI!

KOALICE SE STŘÍDAJÍ
A DOSTUPNÉ BYDLENÍ MIZÍ.
S VAŠÍ POMOCÍ TO ZMĚNÍME!

PODPOŘTE KANDIDÁTY KSČM
VE VOLBÁCH 9. A 10. ŘÍJNA 2026

POLITICKÁ REKLAMA
ZADAVATEL: KSČM, ZHOTOVITEL: KSČM
KOMUNÁLNÍ VOLBY 2026

KSČM

PŘÁNÍ

Počátkem října se dožívá své padesátky Mgr. Petra Pavlíčková OSB, absolventka pražské Akademie výtvarných umění, úspěšná restaurátorka starobylých obrazů, historických soch a plastik, jimž vrací jejich původní krásu.

Redakce Břevnovana přeje jubilantce do dalších let vše nejlepší- především zdraví, radost z vykonané práce a mnoho dalších zásluh a úspěchů.

ZVEME

Všechny přátele dřevního bigítu z první poloviny let šedesátých.

Setkání nazvaná „62 let

The Undertakers 1964–1968 a 2014–2026“ se konají v restaurantu U Holečků, Libocká 6, Praha 6 (Petřiny – konečná).

Vstup je dobrovolný.

- 5. 10. 2026 pondělí od 19:00–22:00 U Holečků
– | 62 let The Undertakers 1964–1968
- 2. 11. 2026 pondělí od 19:00–22:00 U Holečků
– | 62 let The Undertakers 1964–1968
- 7. 12. 2026 pondělí od 19:00–22:00 U Holečků
– | 62 let The Undertakers 1964–1968

Praha 6 v zapomenutých obrazech

201

PAN BEDŘICH OČENÁŠEK,
HOSTINSKÝ A ŘEZNÍK V RUZYNI.

Ing. Zdenka Kovářová

Tak zní, resp. zněl nápis na náhrobním kameni na ruzyňském hřbitově pod ulicí Karlovarskou u bývalé formanské cesty, v roce 1913 nazývaném hřbitov sv. Václava dle svatováclavské kaple na něm umístěné. Alespoň tak je to patrné ze záznamů v matrice libocké farnosti z téhož roku. Ale zpět k panu Bedřichu Očenáškově, kterého zmiňuje pan Jaroslav Šerák na jeho webových stránkách www.periferieprahy.cz, v části zaniklé živnosti, viz Zaniklé živnosti a obchůdky (periferieprahy.cz) takto:

„A na závěr jedna záhada. V pozůstalosti pana †JUC Mareše, v kartonech o Liboci je i jedna fotografie řeznictví pana Bedřicha Očenáška. Bylo asi někde v Liboci nebo v nedaleké Ruzyni, Vokovicích, Veleslavíně či Břevnově. Nenapadá Vás někoho, kde by to mohlo být někdy počátkem 20. stol. foceno?“ Při pročítání výše uvedených stránek mne tato záhada zaujala... uvědomila jsem si, že při své dřívější návštěvě výše zmíněného hřbitova, kde jsou pochováni moji předci z tatínkovy strany, jsem viděla hezky obnovený náhrobní kámen s takovým jménem... při své další návštěvě jsem si to potvrdila. Při dalším hledání a pátrání vyplynuly další skutečnosti: ve Farním věstníku úředním pro farnost libockou 1908, konkrétně ze dne 1. dubna 1908, strana 2, taktéž na stránkách pana Šeráka, v části Posvátné úkony (do 15. března) je mj. uvedeno:

Křty narozených dětí v Ruzyni: Únor: 12. Přemysl, syn Bedř. Očenáška, hostinského č. 22, viz [far_vestnik1908.pdf](#) (periferieprahy.cz) Tyto základní informace bylo možné získat díky krásné obnovenému náhrobnímu kameni a zde s pietou uvedených jmen a životních milníků jednotlivých osob... velké díky rodině za tuto péči.

Jak už víme, č. p. 22 měla kdysi známá hospoda „Na nové“ neboli také „U koruny“ zvaná na Starém náměstí v Ruzyni. Pan Bedřich Očenášek byl zde hostinským a řezníkem a díky vyobrazené fotografii na náhrobním kameni si ho můžeme ukázat i na hromadné fotografii pořízené pravděpodobně přímo před hospodou, a pana Očenáška s pěstěným knírem otočeným pěkně nahoru najdeme v samém středu fotografie. Fotografie nemohla být pořízena později než v r. 1913, neboť právě v tomto roce dne 8. 12. pan Bedřich Očenášek umírá na tuberkulózu, konkrétně na „Infiltrace tuberkulosní plic“... ve věku 37 let, 10 měsíců a 14 dnů; 8 let po svatbě a ponechávající zde i své dvě děti – Johannu ve věku 8 a Přemysla ve věku 5 let. Jistou „zajímavostí“ je, že v ten samý den, kdy zemřel pan Bedřich Očenášek, zemřela také paní Božena Omcírková z Veleslavína č. 27 – taktéž na stejnou diagnózu: „infiltrace tuberkulosní plic“. Její muž, pan Karel Omcírek, z Veleslavína č. 27, zemřel taktéž na tuberkulózu plic dne 15. 9. 1913. Plicní choroby v tu dobu tzv. „řádily“, neboť dne 20. 11. 1913 zemřela paní Anna Kubrová z Ruzyně č. 18 na „zánět plic“ a dne 15. 11. 1913 paní Marie Vondráčková z Horní Liboce č. 14 taktéž na „zánět plic“. Z náhrobku pana Bedřicha Očenáška, na něm uvedených údajů a matrik vyplývá, že se narodil dne 24. 1. 1876 v Netvořicích č. 1 jako syn Františka Očenáška, souseda v č. 1. Dne 29. 6. 1905, tedy ve svých 29 letech, se v Netvořicích oženil s tehdy ještě nezletilou slečnou Ludmilou Trnkovou, nar. dne 19. 9. 1885 Bilsku u Vodňan č. 24.

Dne 25. 8. 1905 se jim narodilo první dítě, dcera Johanna; o tři roky později, dne 12. 2. 1908 se jim narodilo druhé dítě, chlapec Přemysl, o jehož narození informoval již dříve zmíněný Farní věstník úřední pro farnost libockou z roku 1908. Paní Ludmila Očenášková, vdova, zemřela dne 23. 8. 1934 ve věku nedožitých 49 let; prvorozená dcera Johanna zemřela dne 25. 8. 1987, tedy přesně v den svých 82. narozenin; syn Přemysl zemřel dne 8. 8. 1996 ve věku 88 let. Bohužel, dnes již na ruzyňském hřbitově tento nádherný náhrobek nenajdeme... hrob byl přenesen na jiné místo odpočinku. Vraťme se však ještě k dochované fotografii:

Jak víme, v patře zmíněné hospody Na nové býval sál, ve kterém se hrála ochotnická divadelní představení. Databáze českého amatérského divadla uvádí, že v Ruzyni působila Vzájemně se podporující

ochotnická jednota Svornost, a to od r. založení 1884 do r. 1952, kdy je evidována poslední zpráva – zpráva o ukončení činnosti. Spolek ročně pravidelně sehrál 1–2 hry, většinou se však bohužel neuvádějí jejich názvy. Zde je několik číselných údajů: 1884 zednický pomocník Jan Pulec byl iniciátorem založení spolku Spolek dostal jméno „Vzájemně se podporující jednota Svornost pro Ruzyn a okolí“ Vedle vzájemné podpory v programu knihovna a divadlo. Sídlo zvoleno v hostinci Jiřího Kubra byly schváleny stanovy.

1890 prvním starostou se stal starosta a rolník Josef Vršník a jmenován byl protektorem a čestným členem.

1892 konána slavnost svěcení praporu. V roce 1894 byly sepsány dějiny spolkové činnosti. Výnosy z divadelních představení vedle členských příspěvků se staly nejvýznamnějším zdrojem příjmů. /Názvy her nebyly uvedeny/. V roce 1905 dáván Služebník svého pána v hostinci „na Kovárně“. V roce 1906 Osudný masopust (uvedeno, že se hraje v hostinci „Na kovárně“ dne 16. dubna 1906) Divotvorný klobouk (v hostinci pana Houšky 26. prosince 1906). 1913 byl režisérem František Jech, 1917 dávány Dvě Růženky, 1924 Mlynář a jeho dítě, 1926 Písmákova dcera.

Osoby na hromadné fotografii svým různorodým oblečením, pokrývkami hlavy a celkovým vzezřením dělají dojem jako by to byli účinkující nějaké divadelní hry. Ve středu fotografie, přímo pod panem Bedřichem Očenáškem, je jakýsi „zbojník“ v klobouku divočejšího vzezření, vedle něj dívka s kyticí (snad svatební?) v rukou, po její levé ruce šikmo dívka (vypadající jako cikánka) s rozpuštěnými vlasy, pánové v různých pokrývkách hlavy – klobouky, čepice s pery i bez, beranice, vlevo dva pánové s placatými čepicemi s kšiletem, u některých se zdá, jakoby měli pod pokrývkou paruku... úplně vpravo stojící muž s bílou páskou na levém rukávu a s levou rukou na klopě, dívající se do objektivu a vypadající jako c. k. tajný policajt z Haškova Švejka... plno dítek v krojích; z toho jedna dívka v pravé části fotografie drží v levé ruce prapor – bohužel není patrné, jaký. Uvedená fotografie může dělat dojem, jakoby byla z nějakého kusu „Uherská svatba“ či něco podobného... našla jsem, že ve fondu Národního muzea – Historické muzeum, podsbírka Divadelní sbírka, je archivována cedule společnosti Jana Hodra: Bojarova svatba /Cikánská krev/ (L. Ganghofer, M. Brociner) – místo neuvedeno, jen toto: Ve prospěch dámského odboru Ú. M. Š. pro Polici a okolí. Na ceduli ze dne 16. března 1912 je mj. uvedeno: Repertoirní hra divadla „Uranie“ v Praze. Není tedy možné, že by dochovaná fotografie mohla představovat ochotnické herce z Ruzyně v této divadelní hře? – Tím teď končí mé malé pojednání o panu Bedřichu Očenáškově, hostinském a řezníku v Ruzyni, jeho rodině a dalších drobných místních souvislostech.

Spolek břevnovských živnostníků a Městská část Praha 6 zvou srdečně všechny Břevnováky i ostatní na

31. BŘEVNOVSKÉ POSVÍCENÍ®

9.–11. 10. 2026

v pátek a sobotu od 10.00–22.00, v neděli od 10.00–19.00
jako vždy v prostoru před břevnovským klášterem

- OBČERSTVENÍ • BOHATÝ HUDEBNÍ PROGRAM
- ZÁBAVA PRO DĚTI I DOSPĚLÉ • **VSTUP ZDARMA**

pro další info nás sledujte na brevnov_zije a na www.spolekbrevnovskychzivnostniku.cz

Akce se koná pod záštitou starosty Městské části Praha 6 pana Jakuba Stárka.
Akce se koná za finanční podpory Prahy 6.

MAKÁME PRO ŠESTKU

CHCEME PRAHU 6, KDE SE ŽIJE LÉPE

- Zaparkovat u domu nesmí být loterie.
- Pořádek v ulicích je samozřejmost.
- Doprava, která nebude každodenním peklím.
- Snazší a důstojnější život pro seniory.

ANO BUDE LÍP

Ing. Mgr. Petr Soukal, PhD.

**PŘIJĚTE
K VOLBÁM
9. A 10. ŘÍJNA
2026**

POLITICKÉ REKLAMNÍ SDĚLENÍ, **ANO** Zadavatel: ANO 2011
Souvisí s: Volbami do zastupitelstev obcí 2026, Více informací:

